

समानयद्दर्शनं तत्तद्वच विश्वकृतम् ।
 ब्रह्मा । यथा, भागवते । ६ । १४ । ८ ।
 “निवर्तितोऽघाङ्गिरसा धीमं विभर्तुं स्व विश्व-
 कृतम् ।
 मारां स्वभर्त्रे प्रायश्चदन्तर्व्रजोमवेत्यति ।”
 विश्वकेतुः, पुं, (विश्वमेव केतुयस्य । विश्वयापी वा
 केतुयस्य ।) अग्निरुहः । इत्यमरः ।
 विश्वक्, अ, सर्वतः । इत्यमरटीका ।
 विश्वक्षेत्रः, पुं, विश्वः । इत्यमरटीकायां भरतः ।
 त्रयोदशमसुः । यथा,—
 “मनुभूतेः सुतस्तद्वत् भौवो नाम भविष्यति ।
 ततस्तु मेरुसावर्षत्रक्षत्रनुमंतुः स्तनः ।
 ऋतुश्च ऋतुधामा च विश्वक्षेत्री मनुक्तया ।
 अतीतानागताश्चेते मनवः परिकीर्त्तिताः ।”
 इति मात्स्ये ६ अध्यायः । ७ ।
 विश्वोर्निर्मात्याधारिदेवता । यथा,—
 “निर्मात्याधारी विश्वोस्तु विश्वक्षेत्रेणचतुर्भुजः ।
 शङ्खचक्रगदापाशैर्वैश्वस्यनृणांघोरः ।
 रक्तपिङ्गलवर्णस्तु सितपद्मोपरिस्थितः ।
 पञ्चतीयस्वरान्तेन संयुतो विश्वनेष्टुना ।
 कीर्त्तितस्तस्य मन्त्रोऽयं तेन तं परिपूजयेत् ।
 विश्वर्जनं तथा विश्वोरैश्वर्यां परिकल्पयेत् ॥”
 इति कालिकापुराणे २२ अध्यायः ।
 (कश्चित् विश्वक्षेत्र इति पाठोऽपि दृश्यते ।)
 विश्वक्षेत्रा, स्त्री, प्रियङ्गुवृक्षः । इति कैचित् ।
 (कैचित् द्वितीयशकारस्थाने सकारं पठन्ति ।
 यथा,—
 “विश्वक्षेत्रा प्रियाकान्ता प्रियङ्गुः फलिनी
 फली ।”
 इति वैद्यकरत्नमालायाम् ।
 “प्रियङ्गुः फलिनी कान्ता जलाच महिलाड्या ।
 गुन्नागुन्नाफला श्यामा विश्वक्षेत्राङ्गनाप्रिया ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
 विश्वगः, पुं, (विश्वं गच्छतीति । गम + ङः ।)
 ब्रह्मा । इति हेमचन्द्रः ।
 विश्वगन्धं, स्त्री, (विश्वे सर्वस्थाने गन्धो यस्य ।)
 बोजम् । इति राजनिर्घण्टः ।
 विश्वगन्धः, पुं, (विश्वे सर्वदेहे गन्धो यस्य ।)
 पनाङ्गुः । इति राजनिर्घण्टः ।
 विश्वगन्धा, स्त्री, (विश्वेषु समस्तपदार्थेषु मध्ये गन्धा
 गन्धाविश्रुता । क्षितावेव गन्ध इति न्यायादस्या-
 क्षपालम् ।) पृथिवी । इति शब्दचन्द्रिका ।
 विश्वगोमा, [ऋ] पुं, (विश्वस्य गोमा ।) विश्वः ।
 इन्द्रः । इति कैचित् । (विश्वपालके, त्रि । यथा,
 हरिवंशे । २५१ अध्याये ।
 “त्वमेव विश्वगोमासि विश्वभर पवित्रमसि ।”)
 विश्वयन्त्रिः, स्त्री, हंसपदी । इति राजनिर्घण्टः ।
 विश्वयानुः, पुं, (विश्वयानो वायुः ।) सर्वलोगामि-
 पवनः । अस्य गुणाः ।
 “विश्वयानुश्चरनायुषं प्राङ्निनां नैकदीवकृतम् ।
 सर्वानुंलङ्गको हन्ता ह्यतोऽप्यतपुरःसरः ॥”
 इति राजवज्रमः ।

विश्वद, [ष] त्रि, सर्वत्रगामी । विश्वं अक्षति
 इत्यर्थे क्विप्रत्ययेन विश्वसमिदम् ।
 विश्वद्वारः, पुं, (विश्वं सर्वं करोति प्रकाशयतीति ।
 छ + बाहुलकात् टः द्वितीयाया अलुक् ष ।)
 चक्षुः । इति कैचित् ।
 विश्वचक्रं, स्त्री, (विश्वतः सर्वत्र चक्रं यस्य ।)
 महादानविशेषः । यथा,—
 मत्स्य उवाच ।
 “अपातः संप्रवक्ष्यामि महादानमनुकरम् ।
 विश्वचक्रमिति ख्यातं सर्वपातकपाशनम् ।
 तपनीयस्य शुद्धस्य विश्वचक्रं कारयेत् ।
 श्रेष्ठं पलसहस्रेण तदह्निं तु मध्यमम् ।
 तस्याह्निं कनिष्ठं स्याद्विश्वचक्रसुदृढतम् ।
 अन्यद्विंशत्पलाद्दूहं मशक्तोऽपि निवेदयेत् ।
 योऽङ्गारं तत्तच्चक्रं भूमिनेत्युत्कारतम् ।
 नाभिपद्मे स्थितं विश्वं योगारूढं चतुर्भुजम् ।
 शङ्खचक्रस्य मार्गं तु देखकसमावृतम् ।
 द्वितीयावरये तदत् पूज्यं तो जलशायिनम् ।
 अत्रिभृदुर्वप्रिष्ठश्च ब्रह्मा काश्यप एव च ।
 मत्स्यः कूर्मो वराहश्च नरसिंहोऽथ वामनः ।
 रामो रामश्च रामश्च बृहः कल्की च ते दश ।
 द्वितीयावरये गौरी मातृभिर्बहुभिर्भुता ।
 चतुर्थे द्वादशादिद्या वेदाचार्यार एव च ।
 पञ्चमे पञ्चभूतानि रुद्राश्चैकादशैव तु ।
 लोकपालाष्टकं षष्ठं दिक्षातङ्गास्तैश्च च ।
 सप्तमेऽष्टासि सर्वैश्चि मङ्गलानि च कारयेत् ।
 अन्तरान्तरतो देवान् विश्वसेदृष्टमे पुनः ।
 तुलापुद्बवत् श्रेष्ठं समन्तात् परिकल्पयेत् ।
 ऋत्विक्कृत्पञ्चभारभूषणाच्छादनादिकम् ।
 विश्वचक्रं ततः कुर्यात् कृत्वाचिन्तितोपरि ।
 तथाष्टादश धान्यानि रसाश्च जवणादयः ।
 पूर्वोक्तुम्भाष्टकैश्च वस्त्राणि विविधानि च ।
 मात्स्येणुपरजानि वितानं चापि कल्पयेत् ।
 ततो मङ्गलशब्देन ज्ञातः शुक्लान्तरो यद्ही ।
 होमाधिवाषणान्ते तु यद्हीतकुसुमाञ्जलिः ।
 इमत्तुचारयेत्तन्त्रं त्रिः कृत्वा तु प्रदक्षिणम् ।
 नमो विश्वमयायेति विश्वचक्रं तन्ने नमः ।
 परमानन्दरूपि त्वं पाहि नः पापकर्ममात् ।
 तेषामयमिदं यस्मात् सदा पश्यन्ति योगिनः ।
 हृदि तत् त्रिगुणातीतं विश्वचक्रं नमाम्यहम् ।
 वासुदेवे स्थितचक्रं चक्रमध्ये च साधवम् ।
 अन्योन्याधाररूपेण प्रथमामि स्थिताविह ।
 विश्वचक्रमिदं यस्मात् सर्वपापहरं परम् ।
 आशुधक्षाधिवासश्च भवादुह्वर मामितः ।
 इत्यामन्त्रं च यो दद्यात् विश्वचक्रममत्सरः ।
 विसुक्तः सर्वपापेभ्यो विश्वलोकैः मह्यीयते ।
 वैकुण्ठलोकमायात् चतुर्भाहुः सनातनः ।
 सद्यतेऽष्टारवां सर्वैस्त्रिंशत् कल्पशतत्रयम् ।
 प्रथमेहाद्य यः कुर्यात् विश्वचक्रं तन्ने दिने ।
 तस्याशुर्हन्तेति नित्यं लक्ष्मीश्च विपुला भवेत् ॥
 इति सकलजगत्सुराधिपार्यं
 वितरति यक्षपनीययोऽङ्गारम् ।

हरिभवनसुपागतः स सिद्धे-
 चिरमधिगम्य नमस्त्येते शिरोभिः ।
 अमुददर्शनता प्रयाति शब्दो-
 मन्दनसुदर्शनताश्च कामिनीनाम् ।
 समुदर्शनकेशवाशुर्हृत्
 कनकसुदर्शनदानदम्बपापः ।
 क्षतगुरुदुरितारिचोऽङ्गारं
 प्रवितरश्चप्रवराज्ञानं सुरारैः ।
 अमिभवति भवोद्भवानि भिन्वा
 भवमभितो भवने भवानि भूयः ॥”
 इति मात्स्ये महादानानुकीर्त्तने विश्वचक्रप्रादा-
 निको नाम २५६ अध्यायः ।
 विश्वचक्रात्मा, [नुं] पुं, (विश्वचक्रं ब्रह्मात्मैव
 आत्मा स्वरूपं यस्य ।) विश्वः । यथा,—
 “नमो विश्वमयायेति विश्वचक्रात्मने नमः ।
 परमानन्दरूपो त्वं पाहि नः पापकर्ममात् ॥”
 इति मात्स्ये २५६ अध्यायः ।
 विश्वजित्, पुं, (विश्वं जयतीति । जि + क्विप् ।
 तुक् च ।) यक्षभेदः । इति जटाधरः । (यथा,
 रघुः । ५ । १ ।
 “तमध्वरे विश्वजिति चित्तीशं
 निःश्रेयविश्राणितकोषजातम् ।
 उपात्तविदो गुरुदक्षिणार्थी
 कौस्तः प्रपेदे वरतनुश्रियः ॥”)
 न्यायविशेषः । यथा । यत् फलाश्रुतेर्निश्चल-
 मभिहितं तत् फलाश्रुतौ विश्वजिज्ञायात् खर्गः
 कल्पते । इत्यनेन विरुद्धमिति । स च न्यायो
 यथा । विश्वजिता यजेत इत्यादि श्रूयते ।
 इत्येकादशीतन्त्रम् । वरुणप्राशः । इति कैचित् ।
 (अथविशेषः । यथा, महाभारते । १२ । २५ । १६ ।
 “यस्तु विश्वस्य जगतो बुद्धिमाकृत्य तिष्ठति ।
 तं प्राहुरध्यात्मविदो विश्वजिज्ञासमावकम् ॥”
 दानवविशेषः । यथा, तत्रैव । १२ । २२० । १६ ।
 “विश्वजित् प्रतिरूपश्च दृषान्तो विष्करो
 मधुः ॥”
 इन्द्ररथस्य पुत्रः । यथा, हरिवंशे । ११ । ५१ ।
 “आसीद्दृष्टरथस्यापि विश्वजिज्जनमेजय ॥”
 सदाजितनयः । यथा, तत्रैव । २० । १६ ।
 “सदाजितनयस्य विश्वजितस्य चात्मजः ॥”
 विश्वजयिनि, त्रि । यथा, भागवते । ७ । ४ । ७ ।
 “सर्वसत्त्वपतीन् जित्वा वशमागीय विश्वजित् ।
 जहार लोकपालानां स्थानानि सह तेजसा ॥”)
 विश्वतः, [सु] अ, (विश्व + तसिञ् ।) सर्वतः ।
 इत्यमरटीका । (यथा, भागवते । १० । ११ । ११ ।
 “दृढमयात्मजादिश्वतो भयात्
 अथम ते ययं रक्षिता सहुः ॥”)
 विश्वदेवः, पुं, (विश्वे हीयतीति । दिव + अच् ।)
 गणदेवताविशेषः । इत्यमरटीका ।
 “विश्वदेवो ऋतुदक्षो सर्वोऽस्त्रिंशत्पुत्रितो ।
 नित्यं नान्दीसुखब्राह्मे वसुधैवो च पैलके ।
 नवान्नात्मने देवो कामकाजो यदेव हि ।
 अपि कन्यागते सर्वे आह्वे च अगिरोचको ।